

Podeljeno Srce

DAAJI

Poruka povodom 153. godišnjice rođenja

PUJYA SHRI LALAJI MAHARAJ

1, 2. i 3. februar 2026, u Kanha Shanti Vanam-u

Podeljeno Srce

Dragi prijatelji,

Čovek u pedesetim godinama sedeo je ispred mene. Bio je uspešan po svim spoljašnjim merilima, ali su mu ruke blago drhtale dok je govorio: „Znam šta želim i znam šta bi trebalo da uradim. A ipak, kada dođe trenutak, uhvatim sebe kako radim upravo ono što sam sebi obećao da nikada više neću učiniti. Svaki put kada padnem, izgubim deo sebe. Kajanje je razorno, stid peče, a obrazac se ipak ponavlja.“

Nije govorio o nasilju, krađi ili izdaji drugoga. Govorio je o nečemu intimnijem, postojanijem i, na svoj način, razornijem — o ratu između želje i težnje koji besni u ljudskom srcu.

Ovo priznanje dolazi u mnogim oblicima: sredovečni rukovodilac koji ne može da se oslobodi kompulsivnih obrazaca; duhovni tragalac koji marljivo praktikuje čišćenje, a ipak uviđa da se iste sklonosti vraćaju; porodičan čovek koji intelektualno zna da je prolazno

zadovoljstvo loša zamena za trajni mir, ali se ipak zatekne kako ga talas iskušenja odnosi kada se pojavi. Pojediniosti se razlikuju, ali struktura ostaje ista: podeljeno srce — jedan deo teži oslobođenju, drugi ropstvu.

Unutrašnja podeljenost

Šta znači kada neko kaže: „Jedan deo mene želi slobodu, a drugi želi da sledi moju želju“? To znači da srce još nije odlučilo — ili barem nije izabralo svom svojom težinom. Težnja ka slobodi je iskrena, ali je i privlačnost želje stvarna. Obe postoje istovremeno i, u odsustvu odlučnog unutrašnjeg pokreta, u trenutku suočavanja pobeđuje jača sila.

To je sukob između *Preye* i *Šreye* — prijatnog i dobrog — sukob koji se ističe još od vremena Veda. Kada je um podeljen, unutrašnji vapaj nema potrebnu rezonancu da dopre do Božanskog, jer se polovina srca još uvek drži obale.

Mnogi tragaoci tu ostaju zarobljeni. Praktikuju meditaciju, obavljaju večernje čišćenje i slede desetu maksimu — kaju se pred spavanje zbog učinjenih grešaka, mole za oprostaj, obećavaju da iste stvari neće ponavljati iznova i iznova. A ipak, obećanje se stalno krši. Svako prekršeno obećanje uzima svoj danak — samopouzdanje slabi, volja se troši, a suptilan očaj počinje da se taloži, osećaj da je sloboda možda namenjena drugima, ali ne i njima.

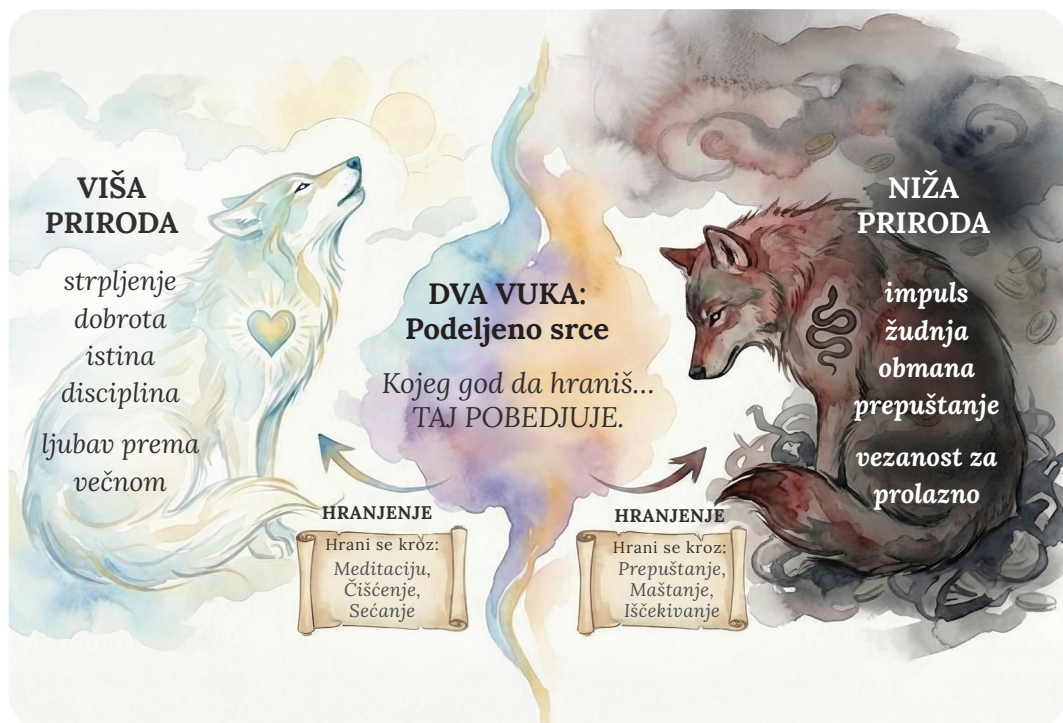
Šta je pošlo po zlu?

Dva vuka

Postoji jedno staro učenje o dva vuka koja žive u srcu svakog čoveka, koje je prenošeno kroz mnoge kulture. Jedan vuk predstavlja našu višu prirodu — strpljenje, dobrotu, istinu, disciplinu i ljubav prema onome što je večno. Drugi vuk predstavlja našu nižu prirodu — impuls, žudnju, obmanu, prepuštanje i vezanost za ono što prolazi.

Mladić pita starijeg: „Koji vuk pobeđuje?“

Stariji odgovara: „Onaj koga hraniš.“

Učenje je jednostavno, ali njegova primena nije. Tragalc koji se bori sa upornom željom hrani oba vuka. U jutarnjoj meditaciji viši vuk dobija svoj deo, a u večernjem čišćenju dodatno se osnažuje. U trenucima jasnoće i odlučnosti, viši vuk raste.

Zatim dolazi okidač i niži vuk, koji je takođe hranjen kroz prepuštanje, maštanje i tajno zadovoljstvo iščekivanja, se podiže sopstvenom snagom. U tom trenutku suočavanja pobeđuje onaj vuk koji je jači.

Problem nije u tome što tragalac ima nižu prirodu — svi je imaju. Problem je u tome što je hranjenje bilo previše izbalansirano, tako da su oba vuka ostala živa i snažna. Rat se nastavlja jer nijednoj strani nije dopušteno da odlučno oslabi.

Zašto samo čišćenje možda nije dovoljno

Praksa čišćenja u Heartfulness-u je duboka. Svako veče, tragalac sedne i vizualizuje kako složenosti i nečistoće skupljene toga dana izlaze iz tela pozadi, dok božanska svetlost ulazi spreda. Utisci se “podizuju” i sistem se rasterećuje. Sloboda se približava. Ipak, neki tragaoci izveštavaju da uprkos godinama marljivog čišćenja, određene sklonosti ostaju tvrdoglavo ukorenjene. Njihove želje se vraćaju, ponekad i snažnije nego ranije, a obrazac se nastavlja. Zašto?

Zato što čišćenje uklanja ono čega je srce spremno da se odrekne. Kada se neka sklonost potajno neguje, kada je neki deo psihe drži uz sebe sa skrivenom naklonošću, čišćenje nailazi na otpor. Tehnika nastavlja da deluje na svom nivou, ali dublji koren ostaje zaštićen upravo identitetom kojem služi.

Razmotrite šta se dešava kada se čišćenje obavlja uveče, a nakon dana u kojem se ponovo podleglo istom obrascu. Um se kaje, srce oseća grižu savesti, upućuje se molitva za oprostaj i daje se obećanje. Pitanje je: koliko je to obećanje zaista iskreno?

Polovična molitva

Postoji velika razlika između “želeći da nešto želimo” i zaista želeći to. Tragalc koji se bori sa upornom željom može iskreno želeći slobodu. U trenutku kajanja, ta želja je snažna. U trenutku molitve, težnja deluje stvarno. U tišini meditacije, oslobođenje izgleda blizu.

Onda se pojavi okidač. Nastane situacija a stari put u nervnom sistemu se aktivira, često vodeći ka reakcijama duboko zakopanim u podsvesnom. Iznenada, sva težnja ka nečemu višem ispari, a ostane sirova sila želje. U tom trenutku tragalc otkriva koliko su koreni njegove težnje zapravo plitki.

To nije licemerje — to je ljudsko stanje. Problem nije u tome što lažemo kada kažemo da želimo slobodu. Problem je u tome što još nismo negovali težnju dovoljno duboku da preživi suočavanje. Molitva je stvarna, ali je i polovična.

Postoji velika razlika između “želeći da nešto želimo” i zaista želeći to. Tragalc koji se bori sa upornom željom može iskreno želeći slobodu. U trenutku kajanja, ta želja je snažna. U trenutku molitve, težnja deluje stvarno. U tišini meditacije, oslobođenje izgleda blizu.

Trgovac i monah

Jedna priča iz tradicije to lepo ilustruje. Trgovac je došao kod monaha uznemiren jer nije mogao da prestane da vara svoje mušterije.

„Znam da je to pogrešno“, rekao je. „Svake večeri se zavetujem da ću biti pošten, a ipak se svakog jutra ponovo zateknem kako lažem. Šta nije u redu sa mnom?“

Monah ga upita: „Kada daješ večernji zavet, da li zaista želiš da budeš pošten?“ „Da, apsolutno“, odgovori trgovac.

„A kada dođe jutro i mušterija stane pred tebe, da li i dalje želiš da budeš pošten?“

Trgovac zastade i reče: „U tom trenutku više želim prodaju.“

„Onda tvoj večernji zavet daje jedan čovek, a tvoju jutarnju odluku donosi drugi. Dok ne postanu isti čovek, tvoj zavet će se i dalje kršiti.“

Trgovac upita kako da ih učini istim.

Monah odgovori: „Moraš otkriti šta želiš više od same prodaje. Kada to pronađeš, laganje će prestati samo od sebe.“

Erozija volje

Postoji jedan mehanički princip koji deluje u ponovljenom neuspehu. Svaki pad ostavlja strukturu slabijom za sledeći test. Most projektovan da izdrži određeno opterećenje može jednom podneti i nešto veće opterećenje, ali ako se to ponavlja nastaju

mikro-pukotine. Most i dalje može delovati čvrsto, ali oštećenje je unutrašnje. Na kraju, ono što je izgledalo kao manji dodatni teret izazove katastrofalan slom.

Slično funkcioniše i volja. Svaki put kada se preglasa, svaki put kada jasna odluka višeg uma bude potisnuta naletom želje, nešto naprsne. Pukotina može biti nevidljiva, dok se šteta tiho nagomilava.

Zato tragalac koji je mnogo puta pao često kaže da se oseća slabije nego na početku. Očekivao je da će ga praksa ojačati, ali ponovljeni neuspesi nagrizli su upravo onu sposobnost koju je pokušavao da izgradi. Rešenje nije u izbegavanju testiranja volje; rešenje je u tome da je prestanemo izlagati neuspehu.

Iskrena procena

Transformacija počinje nemilosrdnom iskrenošću prema stvarnom stanju srca. Većina nas precenjuje svoju posvećenost slobodi, a potcenjuje vezanost za sopstvene obrasce. Ta pogrešna procena vodi ka obećanjima koja se ne mogu održati, a to zatim dovodi do erozije o kojoj je ranije bilo reči.

Kako bi izgledala iskrena procena? To bi značilo priznati, bez stida i bez odbrane, tačan odnos želja u sebi. Na skali od jedan do deset, koliko zaista želiš oslobođenje? A na istoj toj skali, koliko želiš zadovoljstvo koje ti tvoj obrazac pruža?

Za mnoge je iskren odgovor otrežnjujući. Težnja ka slobodi možda je na pet ili šest, dok privlačnost obrasca može biti osam ili devet. Sa takvim odnosom snaga, ishod svakog suočavanja je predvidiv.

Ipak, to nije razlog za očaj — to je razlog za strategiju. Ako je tvoja težnja slabija od privlačnosti želje, radi na težnji. Nemoj stalno davati obećanja koja trenutni odnos snaga ne može da podrži. Umesto toga, usmeri pažnju na promenu samog odnosa.

Šta povećava čežnju?

Čežnja za Božanskim ne raste kroz snagu volje, već kroz izloženost i osmozu koja iz te izloženosti proizlazi.

Kada provodimo vreme u meditaciji događa se nešto izvan našeg svesnog iskustva. Sistem prima prenos, a srce upija nešto od stanja koje se prenosi. Vremenom, ponovljena izloženost stvara novu osnovu, novu normalnost i novi osećaj onoga što je moguće.

Zato se naglašava satsang — druženje sa istinom. U prisustvu Učitelja, ili posvećenog trenera čija je čežnja postala potpuna, nešto se pokreće u našem srcu. Nastaje rezonanca sa frekvencijom više težnje i naša sopstvena frekvencija počinje da se menja.

Slično tome, vreme provedeno u čitanju reči onih koji su prešli put, vreme provedeno u razmišljanju o onome što je iznad naših obrazaca i sklonosti, vreme provedeno u služenju koje skreće pažnju sa sebe — sve to hrani višeg vuka, dok niži dobija sve manje pažnje.

Promena se dešava postepeno, tako da jednog dana primetimo da jutarnje suočavanje sa nekim izazovom izgleda drugačije. Reaktivna sila možda je i dalje tu, ali tu je i nešto drugo — nešto što ranije nije bilo prisutno, ili je bilo slabije. Odnos snaga se promenio.

Kada provodimo vreme u meditaciji događa se nešto izvan našeg svesnog iskustva. Sistem prima prenos, a srce upija nešto od stanja koje se prenosi. Vremenom, ponovljena izloženost stvara novu osnovu, novu normalnost i novi osećaj onoga što je moguće.

Kvalitet unutrašnjeg vapaja

Babuđi Maharadž je jednom primetio da bi ostvarenje došlo trenutno, ukoliko bi čežnja za Bogom bila jednako snažna kao čežnja za svetovnim stvarima.

Razmislimo šta to znači. Kada se pojavi snažna želja, ona zahvati čitav naš sistem. Misli, osećanja, telo i volja usklađuju se prema njenom ispunjenju. Otpor se ruši jer ne postoji ništa podjednako snažno što bi joj se suprotstavilo. Šta bi se dogodilo kada bi želja za oslobođenjem bila podjednako sveobuhvatna? Ne bi morala da se bori sa manjom željom, jer bi je jednostavno obuhvatila. Kao što velika reka upije mali potok, snažnija struja ponela bi sve vode u jednom pravcu.

Zato nas polovična molitva ne može preobraziti. Zato površno kajanje odbija da prodre u dublje obrasce i sklonosti. Intenzitet nije usklađen: čežnja za slobodom je sveća, dok je privlačnost navike lomača. Dok se taj odnos ne promeni, ishod je unapred određen.

Čaura i leptir

Postoji priča o čoveku koji je jednog dana naišao na čauru i posmatrao leptira kako se bori da izađe iz nje. Otvor je bio sićušan, a leptir je satima gurao i naprezao se. Saosećajući s njim, čovek je uzeo makaze i zasekao čauru da bi otvor učinio većim. Leptir je lako izašao, ali mu je telo ostalo naduveno, a krila smežurana, tako da nikada nije mogao da poleti.

Ono što čovek nije razumeo bilo je da je borba kroz sićušni otvor prirodan način da se tečnost iz leptirovog tela potisne u njegova krila. Ta takozvana teškoća, koja je delovala surovo, bila je neophodna da bi leptir razvio sposobnost leta.

Slično tome, tragalac koji želi da mu Bog ukloni borbu sa puta, možda zapravo traži da izađe sa smežuranim krilima.

BORBA
(Neophodan rast)

Napor napaja krila.
Omogućava let.

ČAURA & LEPTIR: Svrha teškoće

PREČICA
(Sasušena krila)

Teškoća uklonjena.
Sposobnost sprečena.

Mnogi tragaoci mole za oslobođenje od svojih sklonosti. Mole Boga da ukloni njihove želje, da ojača njihovu volju i da učini put lakšim, ali često se čini da se ništa ne dešava. Želja ostaje, volja ostaje slaba, a put i dalje težak. To neke tragaoce dovodi do sumnje i gubitka vere. Pomisle da Bog ne sluša, da Boga nije briga ili da Bog ne postoji... ali postoji i druga mogućnost.

Šta ako je Božji odgovor upravo u tome da samu teškoću upotrebi za preobražaj? Šta ako je borba sredstvo kroz koje tragalac razvija baš onu snagu koju oslobođenje zahteva? Razmotrimo alternativu. Kada bi Bog jednostavno uklonio svaku problematičnu sklonost na naš zahtev, tragalac bi ostao duhovno nezreo. Nikada ne bi razvio unutrašnju muskulaturu koju prava sloboda zahteva. Bio bi oslobođen, a da nije postao slobodan.

Borba nije dokaz Božanske ravnodušnosti — ona je nastavni plan.

Trenutak istinskog pokajanja

Postoji razlika između žaljenja i pokajanja. Žaljenje kaže: „Voleo/la bih da to nisam uradio/la. Žao mi je zbog toga i nadam se da ću sledeći put biti bolji/a.“ Pokajanje kaže: „Vidim šta sam radio/la, vidim cenu toga i vidim da ovako više ne mogu da nastavim. Nešto se u meni okreće — sada, u ovom trenutku — ka drugom pravcu.“

Žaljenje je emotivno i često je povezano sa sve težim teretom krivice i stida, dok je pokajanje egzistencijalno. Žaljenje dolazi i prolazi na svesnom nivou, dok istovremeno nastavlja da hrani podsvesne obrasce. Pokajanje, međutim, označava jasno „pre“ i „posle“ i zahteva delovanje kako bi se obrasci prekinuli.

KAJANJE NASUPROT POKAJANJA: Anatomija preokreta

KAJANJE (Pogled unazad)

Ego usredsredjenost.

“Voleo/la bih da nisam to uradio/la.”

Spirala stida. Emotivna petlja.

POKAJANJE (Egzistencijalni zaokret)

Potpuna iskrenost. “Ne mogu ovako da nastavim. Pomozi mi.”

“Pre i posle.” Zaokret unapred.

Deseta maksima Babudija Maharadža¹ poziva na pokajanje, a ne samo na žaljenje. Molitveno raspoloženje koje Babudi opisuje nije stanje samosažaljenja ili tuge, već stanje detinje iskrenosti pred Božanskim — bez skrivanja, bez opravdavanja, jednostavno iznošenje stvarnog stanja srca i traženje pomoći.

Kada je pokajanje istinsko, ono ne daje obećanja koja ne može da ispuni. Umesto toga, kaže: „Ovo sam ja. Ovo je ono što sam radio/la. Ne znam da li mogu da prestanem, ali znam da želim da prestanem. Molim Te, pomози mi.“

¹ Chandra, Ram., 2019. *Commentary on the Ten Maxims of Sabaj Marg*. Shri Ram Chandra Mission, India.

Takva molitva dopire dublje od naših obrazaca i sklonosti. Takva iskrenost otvara put milosti da deluje tamo gde je napor zakazao.

Šta naši obrasci ponašanja zapravo žele

Postoji jedna tajna koja trenutno menja naš odnos prema željama: naši obrasci ne žele ono što izgleda da žele, već zapravo ukazuju na nešto dublje. Žudnja za fizičkim zadovoljstvom, u svom korenu, jeste žudnja za jedinstvom. Nemirna potraga za prolaznim zadovoljstvom, u svom korenu, jeste potraga za trajnim ispunjenjem. Vezanost za ono što prolazi, u svom korenu, jeste pokušaj da se zadrži ono što je večno. Obrasci ne greše u onome što traže; greše u tome gde to traže.

Kada se to razume, naši obrasci se susreću sa saosećanjem a ne sa ratom: „Vidim šta pokušavaš da pronađeš. To nije ovde, ali znam gde jeste. Pođi sa mnom.“

Ovakav odgovor se razlikuje od borbe sa obrascem, ili njegovog potiskivanja i poricanja. Borba samo jača obe strane, a poricanje ga ostavlja da tinja u podsvesnom gde i dalje može biti aktivirano. S druge strane, osvetljavanje raspršuje nesporazum u samom korenu.

Zaokret koji menja sve

U jednom trenutku, na putu se nešto pomeri. To nije dramatična promena i nema fanfara. Često je ne primetimo odmah, ali se naš centar gravitacije promeni. Ranije je srce bilo usmereno ka zadovoljstvu, uz povremene poglede ka slobodi. Sada je srce usmereno ka slobodi, uz povremene trzaje starog obrasca. Ti trzaji i dalje postoje, ali je usmerenost drugačija.

Ova promena se ne može iznuditi, ali se za nju možemo pripremiti. Osoba koja uči da upravlja jedrilicom prevrtće se na jakim vetrovima i talasima. Ipak, kroz doslednu praksu, vremenom postaje vešta da plovi u svim vremenskim uslovima. Slično tome, naša praksa — svakodnevno čišćenje, svakodnevna meditacija, iskrena samoprocena, nagomilane posledice padova i sve veća bliskost sa onim što je iznad naših obrazaca — priprema nas za dalji put.

Sam zaokret se potom dogodi milošću, u svoje vreme, kada je srce spremno.

Za onoga koji stalno pada

Ako ovo čitaš i prepoznaješ sopstvenu borbu, znaj da nijedan pad nije bio uzaludan. Svaki slom je nešto položio u tebe, a svaki oporavak je nešto izgradio. Sama činjenica da osećaš težinu svega toga znači da nešto u tebi nije odustalo.

Ono što je sada potrebno nije više iste vrste napora, već promena u kvalitetu želje. Evo nekoliko predloga:

Prestani da daješ obećanja koja ne možeš da ispuniš. Umesto toga, napravi iskrenu procenu: koliko zaista želiš slobodu? Uporedi to sa snagom privlačnosti svojih obrazaca želje. Budi precizan/na, budi neustrašiv/a i postani svestan/na relativnih sila koje te vuku.

Zatim se zapitaj: „Kako se odnos može promeniti?“ To se neće dogoditi snagom volje ili moralnim naprezanjem; dogodiće se tako što ćeš hraniti veću glad, a manju ostavljati bez hrane. To će proisteći iz izlaganja prenosu koji budi dublju čežnju i iz boravka u

društvu onih čija te usmerenost podseća na tvoju sopstvenu najvišu mogućnost.

Obećanje koje vredi održati

Postoji jedno obećanje koje vredi održati — obećanje da ćeš nastaviti da pokušavaš. Nema smisla obećavati da ćeš uspeti svaki put, jer to prevazilazi ljudsku garanciju. Ali nastaviti da pokušavaš, da se iznova podižeš, da srce iznova okrećeš ka onome što je najviše — to je u dometu naših mogućnosti.

Božansko ne meri napredak odsustvom padova; Božansko meri napredak postojanošću težnje. Tragalac koji padne hiljadu puta i ustane hiljadu i prvi put pokazao je nešto važno — odbio je da napusti put. To odbijanje je samo po sebi pobeda, a ta istrajnost je sama po sebi preobražaj.

Vremenom, ono što počinje kao tvrdoglavi i ponekad mehanički napor sazreva u prirodnu usmerenost. Ono što je bilo borba postaje tok, a ono što je bilo podeljeno postaje celovito.

Podeljeno srce ne ostaje zauvek podeljeno.

Jednog dana, bez fanfara, ono jednostavno pronade svoj pravac.

I kada se to dogodi, zapita se zašto je ikada išlo nekim drugim putem.

Rat u nama je stvaran. Put kroz njega je iskrena čežnja. Ishod je već upisan u samoj prirodi svesti — ono što je istinito opstaje, a ono što je lažno vene i nestaje. Tvoj zadatak je da se usklađuješ sa onim što je istinito, iznova i iznova, dok to usklađivanje ne postane trajno.

To usklađivanje zove se sloboda.
A sloboda te zove kući.

Om Šanti, Šanti, Šanti.

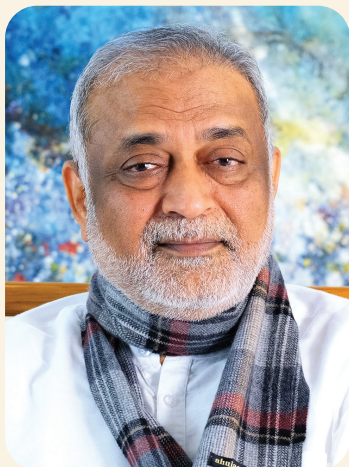
Sa ljubavlju i poštovanjem,

Kamleš

Povodom rođendana Pujya Shri Lalaji Maharaja, 2. februar 2026.

*Poruka povodom 153. godišnjice rođenja
Pujya Shri Lalaji Maharaja
1, 2. i 3. februar 2026, u Kanha Shanti Vanam-u*

Masterclasses with Daaji

You can start Heartfulness meditation at any time! Join Daaji for a three-part masterclass series, where he shares the benefits of the Heartfulness way and explains how to add Heartfulness relaxation, meditation, cleaning and prayer to your daily routine. All masterclasses are free of charge.

<https://heartfulness.org/global/masterclass/>

Heartfulness Practices

Discover Heartfulness practices-learn to relax, meditate, clean and pray.

<https://heartfulness.org/in-en/heartfulness-practices/>

heartfulness

purity | weaves destiny

